

การอธิบายผลของการวิจัย

จากผลของการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 3 ผู้วิจัยได้แบ่งการอธิบายผลการวิจัยตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ดังต่อไปนี้

1. ในการหาความสัมพันธ์ของตัวแปร 3 ประเภท คือ

1.1 คะแนนแบบทดสอบโคลซท์ที่ตัดค่าในช่วงต่างกันคือ ตัดทุกค่าที่ 5 และที่ 8 มีความสัมพันธ์กับคะแนนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบที่สร้างจากข้อความเดียวกัน

ผู้วิจัยได้หาความสัมพันธ์ของแบบทดสอบโคลซท์ทั้ง 2 ฉบับ กับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบที่สร้างจากข้อความเดียวกันในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีที่ 6 และปีที่ 7 ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบบทดสอบโคลซท์ที่ตัดทุกค่าที่ 5 มีความสัมพันธ์กับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .73$) แบบทดสอบโคลซท์ที่ตัดทุกค่าที่ 8 มีความสัมพันธ์กับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .62$) ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบทดสอบโคลซท์ที่ตัดทุกค่าที่ 5 มีความสัมพันธ์กับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .72$) แบบทดสอบโคลซท์ที่ตัดทุกค่าที่ 8 มีความสัมพันธ์กับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .75$) ส่วนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 แบบทดสอบโคลซท์ที่ตัดทุกค่าที่ 5 มีความสัมพันธ์กับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .50$) แบบทดสอบโคลซท์ที่ตัดทุกค่าที่ 8 มีความสัมพันธ์กับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .53$)

จากผลการวิจัยจะเห็นว่าแบบทดสอบโคลซท์ทั้งสองชนิดมีความสัมพันธ์กับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ และความสัมพันธ์เป็นไปในทางบวกแสดงว่า ผู้ทำแบบทดสอบ

โคลซโคเคแนสูงยอมทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบโคเคแนสูงด้วย
 คั้งนั้นจึงสรุปไควาแบบทดสอบโคลซทั้งสองฉบับสามารถใช้วัดความเข้าใจในการอ่านโคเคแน
 เกี่ยวกับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบที่สร้างจากข้อความเดียวกัน ผลที่
 โคลสนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับการวิจัยของเทเลอร์²² ซึ่งพบว่าแบบทดสอบ
 โคลซและแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบซึ่งสร้างจากข้อความเดียวกันมีค่า
 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .70 เมื่อทำการทดสอบครั้งแรก และเท่ากับ .80 เมื่อทำการ
 ทดสอบครั้งหลัง และยังสอดคล้องกับการวิจัยของบอร์มัท²³ ที่หาความสัมพันธ์ของแบบทดสอบ
 โคลซกับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบซึ่งสร้างจากข้อความเดียวกัน พบ
 ว่าแบบทดสอบทั้งสองชนิดนี้มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .94 และเมื่อแรงกินและคัลเฮน²⁴
 ทำการวิจัยเพื่อทดสอบผลการวิจัยของบอร์มัท ก็พบว่าแบบทดสอบทั้งสองชนิดมีค่าสัมประสิทธิ์
 สหสัมพันธ์เท่ากับ .68 ส่วนไฟร์แมน²⁵ ได้หาความสัมพันธ์ของแบบทดสอบโคลซกับแบบทดสอบ
 ความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ พบว่าแบบทดสอบทั้งสองชนิดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 เท่ากับ .90

จากผลการวิจัยอันนี้แสดงว่าแบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกคำที่ 5 และที่ 8 ใช้วัดความเข้าใจ
 ในการอ่านภาษาไทยโคเคแนเกี่ยวกับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ การ
 ที่ผู้อ่านสามารถเติมคำลงในแบบทดสอบโคลซได้ตรงกับคำเดิมหรือความหมายเดิม ย่อมแสดง
 ว่าผู้อ่านเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่าน เทเลอร์²⁶ ได้อภิปรายถึงวิธีเติมคำในแบบทดสอบ
 โคลซว่า ในการเติมคำลงในแบบทดสอบโคลซนั้นผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายของข้อความที่ตัด
 คำนั้นเสียก่อนว่ามีความหมายเดิมอย่างไร และองค์ประกอบที่จะช่วยให้อ่านเข้าใจข้อความ
 ที่อ่านนั้นประกอบด้วยทักษะในการใช้ภาษา ความรู้เกี่ยวกับศัพท์ที่จะใช้เติม ความสามารถ

²²Taylor, loc. cit.

²³Bormuth, loc. cit.

²⁴Rankin and Culhane, loc. cit.

²⁵Friedman, loc. cit.

²⁶Taylor, loc. cit.

ในการสรุปเนื้อหาของข้อความที่อ่าน ความสามารถในการใช้สิ่งแนะจากคำหรือข้อความที่เหลือในประโยคเพื่อทำนายคำต่อไป นอกจากนี้ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถในการเชื่อมโยงความคิดของผู้เขียนและความคิดของผู้อ่านให้ตรงกันด้วย

เมื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ที่ผู้วิจัยใช้สร้างแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ กับองค์ประกอบที่ผู้อ่านต้องใช้ในการเติมคำในแบบทดสอบโคลซแล้ว จะเห็นว่าแบบทดสอบทั้งสองชนิดใช้วัดลักษณะอันเดียวกัน เกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบมี 4 ประการ คือ

1. คำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริง เป็นการถามข้อเท็จจริงจากเรื่องที่อ่าน เมื่อเปรียบเทียบกับการเติมคำในแบบทดสอบโคลซ จะเห็นว่าผู้อ่านต้องใช้ความสามารถในการทำนายข้อเท็จจริงที่ผู้เขียนต้องการจะเขียน จึงจะสามารถเติมคำได้ตรงกับคำเดิม ดังนั้นแบบทดสอบทั้งสองชนิดนี้จึงวัดสิ่งเดียวกัน
2. คำถามทำนองเชิงสรุป ได้แก่คำถามที่วัดความสามารถในการสรุปใจความสำคัญหรือตัดสินเหตุการณ์ในเรื่อง ซึ่งตรงกับคุณสมบัติที่ผู้อ่านต้องใช้ในการเติมคำในแบบทดสอบโคลซ คือผู้อ่านต้องมีความสามารถในการสรุปหรือเข้าใจใจความสำคัญที่ผู้เขียนต้องการจะเขียนจึงจะเติมคำได้ถูกต้อง
3. คำถามเกี่ยวกับศัพท์ ได้แก่คำถามที่วัดความเข้าใจความหมายเฉพาะของศัพท์ที่ใช้ในเรื่องนั้น ๆ และการเติมคำในแบบทดสอบโคลซต้องอาศัยความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ด้วย
4. คำถามวัดความสามารถในการใช้คำหรือข้อความในเนื้อเรื่องเป็นสิ่งแนะ ซึ่งตรงกับคุณสมบัติที่ผู้อ่านต้องใช้ในการเติมคำในแบบทดสอบโคลซ เพราะในการเติมคำในแบบทดสอบโคลซผู้อ่านต้องใช้ความสามารถในการรู้จักใช้คำหรือข้อความที่เหลือในประโยคเป็นสิ่งแนะในการทำนายคำที่หายไป

จากผลการวิจัยและเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าแบบทดสอบโคลซสามารถวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยได้เช่นเดียวกับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือก

ตอบ ดังนั้นผู้วิจัยคิดว่าเราน่าจะใช้แบบทดสอบโคลชวัดความเข้าใจในการอ่านแทนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ เพราะถ้าพิจารณาในแง่วิธีสร้างแบบทดสอบแล้ว จะเห็นว่าแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบสร้างยาก ทองอาศัยผู้เชี่ยวชาญในการสร้างและคำถามต้องมีจำนวนมากจึงจะสามารถวัดได้เที่ยงตรง ซึ่งตรงกันข้ามกับแบบทดสอบโคลชที่สร้างง่ายและประหยัดเวลาในการสร้าง

1.2 เนื่องจากผู้วิจัยคิดว่าผู้ที่มีความสามารถในการทำแบบทดสอบโคลชได้คะแนนสูง น่าจะเป็นผู้ที่ไคคะแนนวิชาอ่านเอาเรื่องของโรงเรียนสูงด้วย ผู้วิจัยจึงได้นำคะแนนแบบทดสอบโคลชไปหาความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาอ่านเอาเรื่องของโรงเรียน โดยตั้งสมมุติฐานว่า คะแนนแบบทดสอบโคลชที่ตัดค่าทุกค่าที่ 5 และที่ 8 มีความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาอ่านเอาเรื่องของโรงเรียน

ผลการวิจัยพบว่าคะแนนแบบทดสอบโคลชทั้งสองฉบับมีความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาอ่านเอาเรื่องของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกชั้น คือ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คะแนนแบบทดสอบโคลชที่ตัดทุกค่าที่ 5 มีความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาอ่านเอาเรื่องของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ($r = .77$) คะแนนแบบทดสอบโคลชที่ตัดทุกค่าที่ 8 มีความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาอ่านเอาเรื่องของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ($r = .43$) ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คะแนนแบบทดสอบโคลชที่ตัดทุกค่าที่ 5 มีความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาอ่านเอาเรื่องของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ($r = .72$) คะแนนแบบทดสอบโคลชที่ตัดทุกค่าที่ 8 มีความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาอ่านเอาเรื่องของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ($r = .45$) ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 คะแนนแบบทดสอบโคลชที่ตัดทุกค่าที่ 5 มีความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาอ่านเอาเรื่องของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ($r = .60$) คะแนนแบบทดสอบโคลชที่ตัดทุกค่าที่ 8 มีความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาอ่านเอาเรื่องของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ ($r = .35$)

ผลการวิจัยสนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และแสดงให้เห็นว่าผู้ที่ทำแบบทดสอบโคลชได้คะแนนสูง เป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูง คือเป็นผู้ที่ไคคะแนนวิชาอ่านเอาเรื่องของโรงเรียนไคคะแนนสูง ดังนั้นแบบทดสอบโคลชจึงสามารถใช้วัดความเข้าใจในการอ่านแทนแบบทดสอบ

สอบวิชาอ่านเอาเรื่องของโรงเรียนไค

1.3 ผู้วิจัยคิดว่าถ้าคะแนนแบบทดสอบโคลซที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ และคะแนนวิชาอ่านเอาเรื่องของโรงเรียนแล้ว คะแนนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบน่าจะมีความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาอ่านเอาเรื่องของโรงเรียนด้วย ผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมุติฐานว่า คะแนนจากแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบมีความสัมพันธ์กับคะแนนวิชาอ่านเอาเรื่องของโรงเรียน

ผลการวิจัยพบว่าคะแนนทั้งสองชนิดมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกชั้น คือ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มที่ทำแบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกค่าที่ 5 คะแนนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบและคะแนนวิชาอ่านเอาเรื่องของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .59$) กลุ่มที่ทำแบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกค่าที่ 8 คะแนนทั้งสองชนิดมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .60$) ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่ทำแบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกค่าที่ 5 คะแนนทั้งสองชนิดมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .35$) กลุ่มที่ทำแบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกค่าที่ 8 คะแนนทั้งสองชนิดมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .52$) ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 กลุ่มที่ทำแบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกค่าที่ 5 คะแนนทั้งสองชนิดมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .46$) กลุ่มที่ทำแบบทดสอบโคลซที่ตัดค่าทุกค่าที่ 8 คะแนนทั้งสองชนิดมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .44$)

ผลที่ได้สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้งไว้

2. การวัดความเข้าใจในการอ่านโดย "วิธีการโคลซ" ที่ใช้วิธีตัดค่าทุกค่าที่ 5 และที่ 8 ไม่มีผลแตกต่างกัน

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบการใช้แบบทดสอบโคลซที่เว้นช่วงในการตัดค่าต่างกันคือตัดทุกค่าที่ 5 และที่ 8 วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย โดยตั้งสมมุติฐานข้างต้น ผลการวิจัยพบว่า ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และปีที่ 6 คะแนนแบบทดสอบโคลซทั้งสองฉบับโดยเฉลี่ยแล้วไม่มีความแตกต่างกัน (ดังแสดงในตารางที่ 6) แสดงว่าการใช้แบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกค่า

ที่ 5 และที่ 8 วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยให้ผลไม่แตกต่างกัน ผลที่ได้สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้งไว้และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของเทเลอร์²⁷ ซึ่งเขาทดลองตัดคำในแบบทดสอบโคลงภาษาอังกฤษในช่วงต่าง ๆ กัน คือ ทุกคำที่ 5 ที่ 7 ที่ 10 และใช้ตารางสรุปผลการตัดคำดังกล่าวไม่ทำให้คะแนนแบบทดสอบโคลงแตกต่างกัน

แต่ผลการวิจัยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วคะแนนแบบทดสอบโคลงที่ตัดทุกคำที่ 8 มากกว่าคะแนนแบบทดสอบโคลงที่ตัดทุกคำที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 3.19$) แสดงว่าการใช้แบบทดสอบโคลงที่ตัดคำต่างกันวัดความเข้าใจในการอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ได้ผลแตกต่างกัน ผลที่ได้ไม่ตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ การที่ผลการวิจัยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 แตกต่างจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และปีที่ 6 นั้น อาจเป็นเพราะเด็กในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีความสามารถในการอ่านสูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และปีที่ 6 จึงสามารถใช้ข้อความที่เหลืออยู่เป็นจำนวนมากในแบบทดสอบโคลงที่ตัดทุกคำที่ 8 เป็นสิ่งแนะในการเติมคำ จึงทำให้เติมคำได้ถูกมากกว่าการเติมคำในแบบทดสอบโคลงที่ตัดทุกคำที่ 5 ซึ่งคำต่าง ๆ ถูกตัดไปเป็นจำนวนมากกว่า

เป็นที่น่าสังเกตว่าความสามารถในการอ่านน่าจะมีความสัมพันธ์กับการตัดคำในแบบทดสอบโคลง กล่าวคือถ้าเหลือคำหรือข้อความไว้มาก ผู้อ่านที่มีความสามารถในการอ่านสูงย่อมสามารถเติมคำได้ง่าย

หนึ่งการที่ผลการวิจัยในชั้นนี้ไม่สอดคล้องกับการวิจัยของเทเลอร์ ก็อาจเป็นเพราะลักษณะของภาษาไทยกับภาษาอังกฤษแตกต่างกัน จึงน่าจะได้ทำการวิจัยการเว้นช่วงในการตัดคำในแบบทดสอบโคลงในระดับชั้นที่สูงขึ้นไป และทำการวิจัยกับผู้ใหญ่ซึ่งถือว่ามีความพร้อมในการอ่าน จะเป็นการช่วยให้ทราบวิธีตัดคำที่เหมาะสมในแบบทดสอบโคลงภาษาไทย

²⁷Taylor, op. cit., p. 422.

3. ในการทดสอบสมมุติฐานที่ว่า "วิธีการโคลซ" สามารถจำแนกความเข้าใจในการอ่านของเด็กที่เรียนในชั้นที่สูงกว่าและชั้นที่ต่ำกว่าได้ ผู้วิจัยจึงนำคะแนนเฉลี่ยแต่ละเรื่องและคะแนนเฉลี่ยทั้ง 5 เรื่องของแบบทดสอบโคลซที่คัดทุกคำที่ 5 และที่ 8 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีที่ 6 และปีที่ 7 มาทำการวิเคราะห์ โดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบโคลซแต่ละชนิดทั้งสามชั้น ซึ่งโดยลင့်ทอไปนี้

3.1 แบบทดสอบโคลซที่คัดทุกคำที่ 5

เรื่องที่ 1 โดยเฉลี่ยแล้วคะแนนความเข้าใจในการอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 สูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับปีที่ 6 และระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับปีที่ 7

เรื่องที่ 2 โดยเฉลี่ยแล้วชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และปีที่ 7 มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และปีที่ 7

เรื่องที่ 3 โดยเฉลี่ยแล้วชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และปีที่ 7 มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และปีที่ 7

เรื่องที่ 4 โดยเฉลี่ยแล้วชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และปีที่ 7 มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และปีที่ 7

เรื่องที่ 5 โดยเฉลี่ยแล้วความเข้าใจในการอ่านของชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 สูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กับปีที่ 6 และระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับปีที่ 7

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทั้ง 5 เรื่อง ทั้งสามชั้นพบว่าโดยเฉลี่ยแล้วความเข้าใจในการอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และปีที่ 7 สูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และปีที่ 7

สรุปได้ว่าเมื่อใช้แบบทดสอบโคลซท์ที่ตัดทุกคำที่ 5 วัดความเข้าใจในการอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีที่ 6 และปีที่ 7 แล้ว แบบทดสอบโคลซท์สามารถจำแนกความเข้าใจในการอ่านระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 กับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเป็นส่วนใหญ่ แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 การที่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และปีที่ 7 มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าเนื้อเรื่องที่ใช้สร้างแบบทดสอบโคลซท์นั้นมีความยากง่ายในระดับที่เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และปีที่ 7 อ่านเข้าใจ จึงทำให้ผลที่ได้ไม่แตกต่างกัน

3.2 แบบทดสอบโคลซท์ที่ตัดทุกคำที่ 8

เรื่องที่ 1 โดยเฉลี่ยแล้วชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และปีที่ 7 มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และปีที่ 7

เรื่องที่ 2 โดยเฉลี่ยแล้วความเข้าใจในการอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 สูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และปีที่ 6

เรื่องที่ 3 โดยเฉลี่ยแล้วความเข้าใจในการอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 สูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และปีที่ 6

เรื่องที่ 4 โดยเฉลี่ยแล้วความเข้าใจในการอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และปีที่ 6 สูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) และความเข้าใจในการอ่านโดยเฉลี่ยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 สูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$)

เรื่องที่ 5 โดยเฉลี่ยแล้วความเข้าใจในการอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 สูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และปีที่ 6

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทั้ง 5 เรื่อง ทั้งสามชั้น พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วความเข้าใจในการอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 สูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) และความเข้าใจในการอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยเฉลี่ยแล้วสูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$)

สรุปได้ว่าแบบทดสอบโคลซท์ที่คัดทุกคำที่ 8 สามารถจำแนกความเข้าใจในการอ่านระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 กับปีที่ 5 และระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 กับปีที่ 6 ได้เป็นส่วนใหญ่ เมื่อเปรียบเทียบกับแบบทดสอบโคลซท์ที่คัดทุกคำที่ 5 จะเห็นว่าแบบทดสอบโคลซท์ที่คัดทุกคำที่ 8 จำแนกความเข้าใจในการอ่านของเด็กที่เรียนในชั้นที่สูงกว่าและต่ำกว่าได้ดีกว่าแบบทดสอบโคลซท์ที่คัดทุกคำที่ 5 ซึ่งเห็นได้จากคะแนนเรื่องที่ 4 และคะแนนเฉลี่ยทั้ง 5 เรื่องของแบบทดสอบโคลซท์ที่คัดทุกคำที่ 8 สามารถจำแนกความเข้าใจในการอ่านระหว่างชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีที่ 6 และปีที่ 7 ได้ทั้งสามชั้น

ผลการวิจัยสนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับการวิจัยของ ดวงเดือน ศาสตราภรณ์²⁸ ที่ใช้แบบทดสอบโคลซท์เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 5 พบว่าแบบทดสอบโคลซท์สามารถจำแนกความเข้าใจในการอ่านของเด็กได้ตามลำดับชั้น คือส่วนใหญ่ความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้นตามชั้นและอายุ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

²⁸ ดวงเดือน ศาสตราภรณ์ เรื่องเดียวกัน.